

ρε κατεπίγει, κὲ κακοδοξία ποσειβαλεῖν θέλεις· ἔασον
 ὑπὸ τῆς ὁμοτέχων φθορεῖσθαι· ἐὰν δὲ με ἐποικηρύξῃς πάλιν,
 ἐγὼ μὲν καί τοι πάντων ἔριμος γυνόμενος, ἔδωκ' ἤ
 σὺ δεινὸν εὖξομαι· τί δ' αὖ, ὅπερ μὴ γόοιτο, αὐθις ἢ
 νόσος ἐπανέλθοι (φιλέῃ γάρ πως τὰ τοιαῦτα ἐρεθίζόμενα
 παλινδρομεῖν) τί με κράζαι δέησαι; θεραπεύσω μὲν ἔ
 ἔδωκ' ἤ τίποτε λείψω τῷ πάθει, ἕως τὴς παιδίας
 ἔταξον ἢ φύσις, ἐδί τῆ γῆρας τὸ ἐπ' ἐμαυτῷ ἐπιλίσομαι·
 εἰτ' αὖ σωφρονήσης, αὐθις ἀελαμβάνειν πάποισι πισυῖσά
 ρις δεῖ; ὄρας ἠδῆ, κὲ παῦτε ποιῶν, ἐπιανᾶ τῷ νόσον,
 καὶ ὑπομιμνήσκεις τὸ πάθος· χθές, κὲ παύσειν, ἐκ πιλι-
 κῆτων κακῶν ἀσφίλας, δλατίνη, κὲ βράς, καὶ τὸ μίγει-
 σον, ὀργίζῃ, κὲ πρὸς μίτος τρέπῃ, κὲ τὴς νόμος ἀακα-
 λεις· οἱ μοι πάτερ, τοιαῦτ' ἕως κὲ τῆς πάλαι μανίας τὰ
 προύμια.

ΤΟΥΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ

Πισύειν τῇ δολοφονίᾳ.

 Εἶδόν γε ἡ ἀγνοία, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις
 αἰτία, ὡσαύτ' ἀχλιώτινα καταχέσσει τῆς πραγ-
 μάτων, καὶ τῷ ἀλήθειαν ἀμαρτυροῦσα, καὶ τὸν ἐκάστου
 βίον ἐπιφκιάζουσα ὅτι σκοτῶ γουὶ πλανωμένοισι πάν-
 τες εἰκάμφο, μάλλον δὲ τυφλοῖς ὁμοία στεπόνθαιμο, πρὸ
 μὲν προαυαίοντες ἀλόγως, τῷ δὲ ὑπερβαίνοντες ἔδωκ'
 ἴδιον, καὶ τῷ μὲν πλησίον, κὲ τῷ πρὸς πῶδας ἔχουσίντες,

τὸ δὲ πόρρω, καὶ πάμπολυ διεσπῶς, ὡς ἐνοχλᾶν δεδιό-
 τες, καὶ ὅπως ἐφ' ἑκάστῃ τῆς κρατομενῶν ἢ ἀγλείπομεν,
 καὶ πολλά ὀλιθαίνοντες. Τοιγάρτοι μυρίας ἡδὴ τοῖς ἑα-
 γωδιοδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ δράματα τὸ τοῖτον πα-
 ρέχεται, τὰς Λαβδακίδας, καὶ τὰς Πελοπίδας, καὶ τὰ πέ-
 πους ἀδελφείας. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῆς ἐν τῇ σικελῷ ἀνα-
 βαιώντων καπῶν, εὐροί τις αὐτῶν ἕξω τῆς ἀγνοίας, καθάπερ
 ἕξω ἑαγῶν δαίμονός τις καχορηγημένη. λέγεται δὲ καὶ ἐς τὰ
 ἄλλα μὲν ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς ἀπὸ ἀλλοθῆς καὶ τῆς
 σικελῶν καὶ φίλων ἀββολῆς, ὑφ' ἧν ἡδὴ καὶ οὐκ ἐκασταί
 γυγόνται, καὶ πόλεις ἀρδύων ἀπολάλαται, πατέρας καὶ κατὰ
 παίδων ἐξεμακύνον, καὶ ἀδελφοὶ καὶ τῆς ἀμοιβῆς, καὶ παῖ-
 δες καὶ τῆς γειναμενῶν, καὶ ἐρασαὶ καὶ τῆς ἐραμενῶν. ποδαὶ
 δὲ καὶ φιλίαι σικελήσασαν, καὶ οἶκοι σικελήσασαν ἕξω τῆς
 καὶ τὰς ἀββολῆς πιθανότητος. Ἰν' ἔν ὡς ἡῖστα ἀπογινῆκατο
 αὐταῖς, ὑποδιξαι βύλομαι καὶ λέγω, καθάπερ ἕξω τις
 γραφῆς. ὅποιόντι βεῖν ἢ ἀββολῆ, καὶ πάθος ἀρχεται, καὶ
 ἐποῖα ἐξεργάζεται. μάλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Εὐφίστιος κάλας
 πύττω πορὶ λαλα τὴν εἰκόνα καὶ γὰρ αὐτὸς ἕξω ἀββληθεὶς πορὶ
 Πτολεμαῖον, ὡς μετρητικῶς Θεοδότα τῆς σικελωμοσίας ἐν Τύ-
 ρῳ, ὁ δὲ Ἀπελλῆς ἔχ' ἐώρακε ποτὲ τὴν Τύρον, καὶ τὸν Θεο-
 δόταν, ὅστις αὐτὸς ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσου ἦκε Πτολεμαῖον,
 τινὰ ὑπαρχον εἶναι, καὶ καὶ τὴν Φοινίκην ἔπιτεξάμενον.
 ἀλλ' ὅμως τῆς ἀντιτέχνωντις, Ἀντίφιλος ἄνομα, ὑπὸ φθό-
 νος τῆς πορὶ Βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς καὶ τὴν τέχνῳ ζυλοτυ-
 πίας, κατῆπεν αὐτὸς πορὶ τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἰη κακοικω-
 κηκῶς πῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαστό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ σικελω-
 μῶν Θεοδότα, καὶ περ' ὅλου τὸ δεῖπνον πορὶ τὸ ἐς αὐτὸς ποι-
 κολογῆμενον. καὶ τέλος, ἀπέφηνε τὴν Τύρον δοτῶσασιν, καὶ τὴν
 Πηλοσίαν κατὰληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλῆς συμβεβηκυίας γενομένης. ὁ
 δὲ Πτολεμαῖος, ὡς αὐτὸς κάρτα, καὶ τὰλλ' ἐπ' αὐτὸν φρονήρης τις

ἄλλ' ἔν κολακείᾳ διασοτικῇ πεθραμμένος, ἕως ἔξ
 καύθη, καὶ σωτηράχθῃ πρὸς τῆς ἀδρόξε ταύτης διαβο-
 λῆς, ὡς μὴδὲ τῶν εἰκόπων λογισάμενος, μήδ' ὅτι αὐτίπ-
 χος. ἢ ὁ διαβόλων, μήδ' ὅτι μικρότερος, ἢ καὶ τοιαύτω
 ποροδοσίᾳ ζωγράφος, καὶ ταῦτα, εὖ πεπονθώς ὑπ' αὐτῆ, καὶ
 παρ' ὄντιν' τῶν ἑμοτεχνῶν τετιμημένος. ἀλλ' ἔδὲ τὸ πᾶσι
 στασ, ὡς εἰ. ἔξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἔξεταίσας, δι-
 θυς ἑαδὲ μύσειν, καὶ βοῆς ἐνεπίαπλα τὰ βασίλεια, τὸν ἀ-
 χάρισον κερραγῶς, καὶ τὸν ἐπίβυλον καὶ σωμότην. καὶ εἰγ
 μὴ τῶν σικειδημεύων τις, ἀγασκπίσας ὅτῃ τῇ τῷ Ἀντιφί-
 λῳ ἀμαχικῆς, καὶ τὸν ἀθλιον Ἀπελλῆν κατελεήσας, ἐφί-
 μηδενός αὐτοῖς κεκοινωνηκόσας τὸν ἀθραπον, ἀπετέτμητο
 αὐτῆ κεφαλῆν, καὶ ἀποπολελεύκει πᾶν ἐν Τύρῳ κακῶν,
 ἔδωκε αὐτὸς αἴτιος γεγονώς. ὁ μὲν ἔν Πτολεμαῖος ἔγω λέγε-
 ται μεταγνώσας ὅτῃ τοῖς γεγονόσιν, ὡς τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἔ-
 κατὸν ταλαῆτοις ἔδωκεσας, τὸν δὲ Ἀντίφιλον δελεῖν αὐ-
 τῆ ἀδρόξωσιν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὡν παρικινδύσας, με-
 μημένος, τοιαυτῆς εἰκόσι ἠμύατο τὴν διαβολῆν. ἔν δὲ
 ξιῶ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὅτῃ παρμιγέθη ἔχων, μικρῆ δει-
 τοῖς τῷ Μίδα πρᾶσεικότα, τὴν χεῖρα προτείων πόρρωθεν
 ὅτι προσίση τῇ διαβολῇ. πῶς δὲ αὐτὸν ἔσᾳσι δύο γυναι-
 κες, ἀγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ ὑπέληψις ἑτέρωθεν δὲ προσέρ-
 χεται ἡ διαβολῆ, γυνάιον ἐς ὑπερβολῆν πάγκαλον, ὑπὲρ
 θερμὸν δὲ καὶ ἀδρόκεκκημένον, οἷον δὴ τὴν λύτταν καὶ τὴν ὀρ-
 γὴν δεικνύσας, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δάδα καιομένην ἔχουσα,
 τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεκρίαν τινὰ πῶν ξιχῶν σύρμασ, τὰς χεῖρας ὀρέ-
 γονται εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ μαρτυρόμενον τὰς Θεῶς ἠγείται ὅτ
 ἀνὴρ ὡχρός καὶ ἀμορφος, ὄξυ δειδορκῶς, καὶ εἰοκαῖς τοῖς ἐκ τῶν
 σα μακρᾶς κατεσκληρόσι τῶν γῆν εἶναι τὸν φθόνον αὐτῆς
 εἰκάσει. καὶ μὲν καὶ ἄλλαι τινὲς εἰς παρομαρτῆσι, προξέ-
 πνοσσι καὶ πῶς ἔλλασσι, καὶ κατακασμῆσαι τὴν διαβολῆν, ὡς
 δὲ

δε μοι καὶ πύκτας ἐμύσσειν ὁ θεοληγῆς τῆς εἰκότος, ἢ μὴ ἐπιβλήτις ἔω, ἢ δὲ ἀπάτη κατόπιν δὲ ἠκολάθει πᾶν πονηρικῶς τις ἐσχεδασμένη, μελακείμων καὶ κατασπαράγμων μετακρίαν δὲ καὶ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπεσρέφεται γὰρ ἐς τὴν πίσω διακρίσσει, καὶ μετ' αὐτῆς πᾶν πλὴν ἀλήθειαν προσέειπεν ὑπέβλεπτο. ἔπειτα μὲν ἔν Α' περὶ τὸν ἑαυτῆ κίνδυνον ἐπὶ τῆς γρηφῆς ἐμιμήσατο. φέρει δὲ καὶ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, καὶ τὴν τῆ Ε' φησὶ ζωγράφου τέχνῃ, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῆς διαβολῆς, πρότερον γὰρ ὄρα τινὲ θεοληγῆσαντες αὐτῷ, ἔπειτα γὰρ αὐτῶν ἡμῖν ἢ εἰκῶν γρηθήσεται. Ἔστι τοίνυν διαβολή, κατηγορία τις, ὡς ἐρημίας γιγνομένη, τὸν κατηγορούμενον. λεληθῆσα, ἐκ τῆς μονομερῆς ἀντιλέκτου πεπιστομένη. τοιαύτη μὲν ἢ ὑπόθεσις τῶ λόγῳ. φησὶ δ' ἄντων παρασώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τῆς διαβάλλουτος, καὶ τῆς διαβαλλομένης, καὶ τῆς, πρὸς ὃν ἡ διαβολὴ γίνεται, καθ' ἕκαστον αὐτῆς ὑποσκοπήσωμεν, οἷα εἶκος εἶναι τῆς γιγνομένης. πρῶτον μὲν δὲ, εἰ δοκεῖ, πρὸς γράμματα τὸν πρωταγωνιστῆν τῆς δράματος, λέγω δὲ τὴν ποιητῆν τῆς διαβολῆς, ἔτος δὲ δὴ, ὡς μὲν ἐκ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἔστι, πᾶσιν εἶμαι γινώσκον. καὶ γὰρ ὁ ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γίνονται τῶ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὐποιῶσιν αὐτοὶ τῆς φίλης, ἐκ ἀφ' ὧν τῆς ἄλλης ἀδικεῖνται αἰτιῶνται, καὶ μισεῖσθαι πρὸς ἀδικήσασιν, εἰ δοκιμαῖα, δόξα δ' ὕποψίας προσλαβόντας. ἔπειτα δὲ, ὡς ἀδικὸς ὁ τοῖτος, καὶ παρανομὸς ἔστι, καὶ ἀσεβῆς, καὶ τοῖς χρημῆσις ὑποζήμιος, ῥάδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ ἐκ μὲν ὁμολογήσειε, τὴν μὲν ἰσότητα ἐν ἀπαντι, καὶ τὸ μῆδεν πλεον, δικαιοσύνης ἔργα εἶναι, τὸ δὲ ἀνίσον τε καὶ πλεονεκτικόν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῆς διαβολῆς καὶ τῆς ὑπόπτων λάθρα χρώμενος, πῶς καὶ πλεονέκτης ἔστιν, ὅλον τὸν ἀκρατῆν σφειπέζομενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτῆ τὰ ὅσα, καὶ ὑποφράττω, καὶ τῆς δευτέρου λόγου παντελῶς ἄβρατα κατακλιῶσιν αὐτῶν

αὐτὰ, εἴτε τῆς διαβολῆς προεμπλησμούα; ἔχεται ἀδι-
 κίας τὸ τοῖτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον
 ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, εἴθρην ποιησάμενοι τοῖς δικασαῖς τὸ
 ὁμοίως ἀμφοῖν ἀπροῦται, καὶ τὸ τιμὴ εὐνοίαν ἴστω τοῖς κεινο-
 μενοῖς ἀποτίμειν, ἄλλως ἀνὸ τῆς δευτέρου λόγος πρὸς τοὺς
 πατέρας χειρῶν, ἢ ἀμείνων φανῆ. πρὶν δὲ γὰρ ἀντεξέτασαι
 τιμὴ ἀπολογίας τῆς κατηγορίας, παντὶ ἄσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἢ
 γήσαντο ἐστῆσαι τῶν κείων. καὶ γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ἀγαπητὸν
 τὴν Θεῶν εἴποιεν, εἰ τῶν μὲν κατηγορῶν μετ' ἀδείας, ἢ θί-
 λει λέγειν, ἐπιτρέποιεν, ἀποφράξαντες δὲ τῆς κατηγορη-
 μένων καὶ ὅτε, ἢ τῶν σώματι σιωπῶντες, καταψηφίζοιμεθα
 τῶν προτέρου λόγῳ πεχειρωμένοι. ὥστε καὶ καὶ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ
 νόμιμον, καὶ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικόν, φαίνεται ἂν γίγνεσθαι
 πρὸς διαβολὰς. εἰ δὲ τῶν μὴ ἀξιοτίστοι δοκῆν οἱ νομοθέται,
 παραινῶντες ἔτω δικαίας καὶ ἀμφοῖς ποιῆσθαι τὰς κρίσεις,
 ποιητικῶ μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπαγαγεῖν τῆς λόγῃ, εὖ μάλισ-
 τῶν κείων ἀποφηνάμενον, μάλλον δὲ νομοθετήσασθαι. φασὶ
 δὲ· Μήτε δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκέρως ἢ
 πίσαν ἦν, οἶμαι, καὶ ἔτος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῶν βίῳ
 ἀδικημάτων, ἔδον ἄντις εὖροι χειρῶν καὶ ἀδικώτερον, ἢ ἀ-
 κείως τινὰς, καὶ ἀμοίρας λόγων καταδικάζειν, ὅπερ εἴς ἀ-
 γαστος ὁ διαβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιῆν, ἀκέρων ὑπάγων τὸν
 διαβάλλον τῆς τῆ ἀκέρως ἔργῃ, καὶ τιμὴ ἀπολογίας τῆς
 λοιδραίας τῆς κατηγορίας περιεπέμψος. καὶ γὰρ ἀπαρρησία-
 σος, καὶ δειλὸς ἄπας ὁ πεινῶν ἀνδραπός, ἔδον εἰς τὸ ἐμ-
 φωνῆς ἄγων, ἀλλ' ὡσπερ οἱ λοχῶντες, εἴς ἀφανῆ πόθεν τῶ
 ἐδῶν, ὡς μὴ δὲ ἀντιπέθεσθαι δίκαιον εἶναι, μὴ δὲ ἀντα-
 γωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἰσοστάσει, καὶ ἀγνοίᾳ τῆς πολέμου διαφθε-
 ρῆσαι, ὃ μόνον ὅτι σημαῖον τῶ μὲν ὕγιες τῆς διαβάλλ-
 λοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γὰρ πεληθῆ κατηγορεῖται ἑαυτῶ
 σαυτοπίσεται, ἔπος, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερόν.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΟΛΗΣ.

ἢ διδύμῳι, ἢ ἀπεξετάζει τῷ λόγῳ. ὡσαύτ' εἰς αὐτὸ ἐκ
 τῆς κορομφῶς νικᾷν δυναίμενος, ἐνέδρα ποτὲ ἢ ἀπάτην χηῖσαι-
 το ἢ τῷ πολέμιῳ. Ἰδοὶ δ' αὖτις τὰς τοιαύτας μάλιστ' ἐν τῇ
 Βασιλείῳν αὐλαῖς, ἢ τῷ τὰς τῷ ἐρχόντων ἢ δυναστέοντων
 φιλίας εὐδοκιμῶνται, ἐνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος, μυρία δὲ
 ὑπόγειαι, πάμπολλα δὲ κολακείων ἢ ἁβολῶν ὑποδείξεις·
 ὅπῃ γὰρ αἰεὶ μείζων ἐλπίδες, ἐνταῦθα ἢ οἱ φθόνοι χα-
 λετώτεροι, ἢ τὰ μίση ὀπισθαλέστερα, ἢ ζηλοτυπία κακο-
 τεχνίστεραι. πάντες ἔν ἀλλήλων ὀξύ δεδούρασι· ἢ ὡσαύτ' οἱ
 μονομαχῶντες ἐπιπρῶσιν, εἴπερ τι γυμνωθῶν μέρος θεά-
 ται το τὸ σώματος· ἢ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βεβόλε-
 ρος, παρωθεῖται, ἢ τῷ ἁγνικωῖζεται τὸν πλησίον, ἢ τὸν
 πρὸ αὐτῶ, εἰ δυνάετο, ὑποσῶν, ἢ ὑποσκελίζει. ἐνθα ὁ
 μὲν χηῖσὸς ἀτεχνῶς ὀξύς, ἀπὸ τῆς ἀπείτραπται, ἢ τῷ ἁγνίσυρται,
 ἢ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ὀξέωσαι· ὁ δὲ κολακώτικώτερος,
 ἢ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοθεῖας πιθανώτερος εὐδοκιμεῖ, ἢ
 ὅλως φθῶσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τῷ Οὐμῖρι πάντ' ἐπαληθεύ-
 σιν, ὅτι ἔμῳς ἐνυάλιος, ἢ τὸν κτανέοντα κατέκτα. τοιγα-
 ρῶν ὡς ἢ τῷ μινρῶν τῷ ἀγῶνος ὄντος, ποικίλας κατ' ἀλ-
 λήλων ὀδῶς ἐπινοῶσιν, ὡν τεχνίση ἢ ἐπισφαλέςατη ὄσιν ἢ
 τῆς ἁβολῆς· τὴν μὲν ἀρχίω ὀπό φθῶνε ἢ μισθὲλπίδος
 λαμβάνουσα, οἱ κῆρῶτερα δὲ, ἢ τραγικῶ ἐπάγουσα τὰ τέλη,
 ἢ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλευα. ἢ μὲν τοι μινρῶν, ἢ δὲ ἀπλευρῶν
 ὄσιν τῶτο, ὡς αὐτὶς ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν τέχνης,
 ἢ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκρεβῶς δὲ τινος ἐπιμελείας δού-
 μῳοι. ἢ γὰρ αὐτὸ τῶσαῦτα ἐβλαπτον ἢ ἁβολῆ, εἰ μὴ πι-
 θανόν τινὰ τρόπον ἐγίγνωτο, ἢ δ' αὐτὸ κατίχουσε τὴν πῶτων
 ἢ χυροτέρων ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγόν ἢ πιθα-
 τόν, ἢ μυρία ἄλλια παρεσκῶλεσο ἢ τῷ ἀκνεόντων. ἁβάλ-
 λεται μὲν ἔν ὡς τὸ πολὺ μάλιστ' ὀ τιμῶμῳος, ἢ ἁ τῶτο
 τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτῶ ὀπῆφθῶνος· ἀπαντες γὰρ τῷ δ' ἐπι-

ποξάζονται, καθάπερ τε κάλυμα ἢ ἐμπόδιον προορώμενοι,
 ἢ ἕκαστος εἶναι πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸν κορυφαῖον ἐκείνου
 οὐπολιορκήσας, ἢ τῆς φιλίας ἄτοκκυσάμενος· οἴονται ἢ
 ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ἐπὶ τῶν δρομέων γίγνεται,
 καὶ ἢ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομέης, τῆς ὑπερληγγοῦς δίδυς κατὰ
 ἀκρίβειαν, μόνον τὸ πρόσω ἐφίμενος, ἢ τὴν δικόσιν ἄτοκ-
 κύναν πρὸς τὸ τέλος, καὶ τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης
 ἔχων, τῆς πλησίον ἕδου κηρυγεῖ, κἀτί τῶν καὶ τὰς ἀγωνί-
 στας πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκείνος, ἢ ἀκαθλὸς αὐτῆς
 γωνιστής, ἀπαγνῆς τὴν ἐκ τῆς τάχως ἐλπίδα, ἐπὶ τὴν κακο-
 τεχνίαν ἐτρέπετο, ἢ τῆτο μόνον εἰς ἀκρόατος σκοπεῖ, ὅπως
 τὸν τρέχοντα ἐπιχῶν, ἢ ἐμποδίσας ἐπισημειῖ, ὡς εἰ τῆς
 χαίμαρτοι, ἢ κ' αὐ ποτε νικήσαι δυνατόμενος. ὁμοίως δὲ τῆτοις
 καὶ ταῖς φιλίαις τῶν ἀδαιμόνων γίνεται· ὁ γὰρ προίχων αὐ-
 τήκα ἐπιβλάσεται, ἢ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ ληφθεὶς τὸν δυσ-
 μένων ἀνηρπάσει, οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ φίλοι δοκῶσιν,
 εἰς ὧν ἄλλως βλάπτειν ἔδοξεν, τὸ, τε ἀξιοπίστον τῆς δευρο-
 λῆς ἢ ἢ ὡς ἔτυχον, ἐπινοῶσιν, ἀλλ' αὐ τῆτο τὸ πᾶν αὐ-
 τοῖς ἐστὶ ἔργον, διδοικόσιν τε προσάψαι, ἀπώδον, μὴ δὲ ἀλλο-
 λότερον. ὡς γὰρ ἐπὶ πολὺ πᾶς προσόντα τῆς δευρομυσῶν
 πρὸς τὸ χεῖρον μεταβαλλόντες, ἐκράπιθάντες παιῶνται τῆς
 κληρονομίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν δευβάλλουσιν, ὡς φαρμα-
 κία, τὸν πλάσιον δὲ, ὡς τυραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ, ὡς
 προδοτικόν. εὐίστη μὲν τοι καὶ ὁ ἀκροάμενος αὐτὸς ὑποβάλλει
 τῆς δευρολῆς τῆς δευροφάρας, ἢ πρὸς τὸν ἐκείνου τρόπον οὐ
 κακοήθεις αὐτοὶ ἀρμαζόμενοι, εἰσαχῶσιν. αὐτὸ μὲν γὰρ ζήλο-
 τυπον αὐτὸν ὄντα ἰδῶσι, διενόουσι, φησι, τῆς γυναικίσε πα-
 ρὰ τὸ δεῖπνον, ἢ ἀπιδῶν εἰς αὐτὴν, ἀπεσυνάξει· ἢ ἢ Σπρ-
 τυνίκη πρὸς αὐτὸν εἰ μάλα ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτική, καὶ
 τῆς καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἰ. δευρολαί. αὐτὸ δὲ ποιητικὸς ἢ,
 ἢ ἐπὶ τῆτω μέγα φροῆ, μα Δί', ἐχλεύασέσε. Φιλοξενος
 τα

καὶ ἔπειθ, καὶ δίσχυρε, καὶ ἀμέτρητα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακὸς ἔ-
 βρα. πρὸς δὲ τὸν δόσεβῆ καὶ φιλόθειον, ἀθεὸς καὶ ἀδούσιος
 ὁ φίλος ἀγβάλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παρωθέμενος, καὶ
 πτωπύριον ἀρρώμενος. ὁ δὲ ἀκίστας, δούσης μύωπι δὲ
 τὰ ὡτὸς τυπεῖς, ἐγκεκκαυται, ὡς τὸ εἶδος, καὶ ἀπίστραπτα
 τὸν φίλον, ὡς ἀμεΐας τὸν ἀκείβῆ ἐλιγχοῦ. ὅπως γὰρ
 καὶ τσαῦτα ἐπιπέσει, καὶ λήγουν, ἀ μάλισα ἴσασιν ἐς ὄρ-
 γνὴν δυνάμην προκαλέσασθαι τὸν ἀκροώμενον, καὶ εἶσα
 πρῶτος ὅστις ἔκαστος, ἐπιστάμενοι, ἐπ' ἐκείνον τοξόουσι, καὶ
 ἀκοιτίξασιν ἐς αὐτὸν, ὡς τῆ καὶ οὐραϊκῆ ὀργῆ τετραγ-
 μείου, μήκετι χολίω ἀγειν τῆ ἐξίπαισι τῆς ἀληθείας,
 ἀλλὰ καὶ θέληται ἀπολογεῖσθαι, μὴ προτίεθαι τῆ καὶ οὐ-
 ρῶ τῆς ἀκροάσεως, ὡς ἀληθεῖ προκατειλημμένον. ἀνυ-
 σιμώταπεν γὰρ ὅν τὸ εἶδος τῆς ἀβρολῆς, τὸ ὑπεραστίον τῆς
 τῆ ἀκρόντος ἐπιθυμίας, ὅποτε καὶ καὶ Πτολεμαίω, τῆ
 Διονύσω ἐπιπληθύντι, ἐρῶτότις, ὅς διέβαλε τὸν Πλατω-
 νικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τῶν ἄλλων
 γυναῖκα ἐκ ἐνεύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἶγε μὴ
 κληθεῖς, ἔωθεν ἐπιπέτε, πύτων ὀρώτων, καὶ λαβῶν τε-
 ρητινίδιον, ἐκυβάλισέ τε, καὶ προσωρχήσατο, ἀπολώλει
 αὐτὸν, ὡς ἐχ ἡδόμενος τῆ βίω τῆ Βασιλείας, ἀλλ' ἀντισοφί-
 σης αὐτὸν, καὶ ἀντίτεχος τῆς Πτολεμαίας ἑυφῆς. καὶ δὲ
 Ἀλεξάνδρῳ μεγίστη τότε αὐτὸν ἀπασῶν ἀβρολή λέγοιτο, εἰ
 ἔλοιτό τις μὴ σέβειν, μὴ δὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡρακλείωνα.
 ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανον Ἡρακλείων, ὑπὸ τῆ ἔρωτος Ἀλέξαν-
 δρος ἐβυλήθη προθεῖναι καὶ τῆτο τῆ λοιπῆ μεγαλουργία,
 καὶ Θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τετελεύτηκῶτα. δούσης ἐτ καὶ ὡς τε
 ἀπέσπασαν αἱ πόλεις, καὶ περὶ καθεδρῦετο, καὶ βωμοὶ καὶ
 θυοῖαι καὶ ἑορταὶ τῆ καὶ οὐραϊκῆ τῆ Θεῶ ἐπετελέοντο. καὶ
 μέγιστος ὄρκος ἔω ἀπασιν, Ἡρακλείων. εἰ δὲ τις ἢ μετῆ-
 σσει πρὸς τὰ γιγνώμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο παύει δόσεβῶν, θα-

κες ἐπέκειτο ἡ ζυμία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κέλαι
 τῆς μερικιῶδης ταύτης τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπιθυμίαν, προσ-
 ξέκαιον αὐτοῦ, καὶ ἀνέζωπύριον, οὐκ εἰρησὶα διηγύμηναι τῷ Ἡ-
 φαισίῳ, ἐπιφανείας τιμῆς, καὶ ἰάματα προσάπτουτες αὐ-
 τῷ, καὶ ματαιὰ ἐπιρημίζοντες, καὶ τέλος, ἔθρονον παρίδρω
 καὶ ἀλεξικάκῳ ἔθρῳ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἤδειο τε ἀκέρων, καὶ
 τὰ τολούτατα, ἐπιπέσει, καὶ μέγα ἐφρόνει, ἀναβῆναι ἢ Θιῶν
 παῖς ἂν μὲν οὐκ, ἀλλὰ καὶ Θιῶν παῖς δυνάμηνος. πόσους
 κίβητο οἰόμεθα τῷ Ἀλεξάνδρῳ φίλων. παρὰ τὸν καιρὸν ἐ-
 κείτον ἀπολαῦσαι τῆς Ἡφαισίῳ θειότητος, δεβληθεῖ-
 τας, ὡς ἐ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἀπάντων Θιῶν, καὶ δεῖ τῶ
 οὐρανόθεν, καὶ τῆς τῆ Βασιλείας αὐτοῦ ἐκπισόντων, τότε
 καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος, ταξιαρχῶν παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ
 τιμώμενος παρ' αὐτῷ, μικρῶν δὲ συγκραθεῖν λείοντι,
 δεβληθεῖς, ὅτι διακρύσει παλαιὸν τὸν Ἡφαισίῳ τάφον,
 ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν λέγεται βοηθεῖσαι Περδίκκας, ἐπομοσα-
 μένος καὶ πάντων τῶν Θιῶν, καὶ καὶ Ἡφαισίῳ, ὅτι δὲ
 κληρονομήσει οἱ φασὶν ἐναργῆ τὸν Θιῶν, ἐπιτηῆσαι εἶπεν
 Ἀλεξάνδρῳ φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. ἔ γὰρ οἷς ἀπισεῖν τε,
 εὐδὲ ὡς ἐπὶ νεκρῷ διακρύσει, ἀλλὰ τῆς πάλαι σιωπῆς
 μνημονόοντα. ἢ γὰρ κολακεία, καὶ ἢ δεβλή τῶτε μάλιστα
 χάριαν ἔχε, πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρῳ πάθος συντιθεμένη. κα-
 θάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ ἀπὸ κρη-
 μήνα, καὶ ἀσφαλῆ τῆς τείχους προσίασιν οἱ πόλεμοι, ἀλλ'
 ἐν ἢ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν αὐθιγῆται, ἢ ταπεινόν,
 ἐπὶ τῶτο πάσῃ δυνάμει χωρεῖσιν, ὡς ῥᾶσα παρεισδυῖαι,
 καὶ εἶναι δυνάμην, ἔγω καὶ οἱ δεβάλλοντες, ὅτι αὐτῶ
 εὐδὲ ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ ὑπόσαθρον, καὶ ἀπίβατον, τῶ
 τῶ προσβάλλουσι, καὶ προσάγει τὰς μηχανὰς, καὶ τέλος
 ἐκπολιορκῆσαι, μηδενὸς ἀτιμωσόμενῃ, μηδὲ τῆς ἐφοδὸν αὐ-
 δομείᾳ. εἴτ' ἐπειδὴ ἐντὸς ἀπαξ τυχῶν γίνονται, πυρ-

πολλοὶ πάντα, καὶ καίσι, καὶ σφάττωσι, καὶ ὕψιλαιώσιν, οἷα εἰκὸς ἀλισκομένης ψυχῆς καὶ ἐξυδραποδισμένης ἔργα εἶναι. μηχανήματα δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ἄπαιτος ἢ τε ἀπάτη, καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ ἡ ὀπιρκία, καὶ προσωλιπάρησις, καὶ ἀναγκω- τία, καὶ ἄλλα μυρία βλαβερά. ἡ δὲ μεγίστη πασῶν, ἡ κολακεία ὅτι, συγγήης, μάλλον δὲ ἀδελφότης ἔσα τῆς δαβολῆς. εἰδὲς γὰρ ἔτω θανάτου ὅτι, καὶ ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένος, ὅς ἐκ μὴ ἐμδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας δαβολὰς, καὶ ταῦτα, ὑπορυττάσης, καὶ τὰς θεμελίους ὑφαιρέσης τῆς δαβολῆς, καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦ- τα. εὐδαθὲν δὲ πολλὰ ἰσοδοσίαι συναγανίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγασαι, καὶ τὰς πύλας ἀναπεπῶσαι, καὶ πάντα ἔο- πον τῇ ἀλώσει τῷ ἀκρόντος συμποροθυμῆσαι· πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαλον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, καὶ τὸ ἀψίκορον, ἔπειτα δὲ, τὸ πρὸς τὰ παράδοξα εἶδ' ἀκρομά- των ἐπόμφοι, εἰ γὰρ οἷδ' ἔπως ἠδόμεθα πάντες λαθρη- δόν, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας, καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκρόν- τες. οἷδα γὰρ τινὰς ἔτως ἠδέως γαργαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῷ δαβολῶν, ὡσπερ τὰς πτεροῖς κνωμένους· ἐπειδὴ ποῖναι ὑπὸ τέτων ἀπαιτῶν συμμαχέμενοι προσωπέσωσι, καὶ κράτος αἰρήσιν, οἷμαι, καὶ εἰδὲ δυσχερῆς ἢ νίκη γούοιτο, μηδενὸς ἀντιπαραπομπῆς, μὴ δὲ ἀμυνομένης τὰς προσω- βολὰς, ἀλλὰ τῷ μὲν ἀκρόντος ἐπόντως· ἑαυτὸν ἐνδεδόντος, τὰ δαβαλλομένης δὲ, τὴν ὀπιβελίαν ἀγνοῦντος. ὡσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἀλέσης, καθ' ἑσπέρην οἱ δαβαλλόμενοι φοιτῶνται· καὶ τὸ πάντων οἷκτισον, ὃ μὲν ἐκ εἰδῶς τὰ γενησόμενα, προσωέρχεται τῷ φίλῳ φαιδρῶς, ἄτε μηδὲν φη- λον ἑαυτῷ συνεπιστάμενος, καὶ τὰ σωτήρια λέγει, καὶ ποιῆι, παντὶ ἔοπῳ ὁ ἀθλιος ἐνηδρυσμένος. ὃ δὲ, κὺ μὲν ἔχη- τι θηναῖον καὶ ἐλθέθρον καὶ παρρησιαστικόν, ἀθὺς ὀξέρρη- ξε τὴν ὀργάνην, καὶ πᾶν θυμὸν ὀξέχου, καὶ τέλος, τὴν ἄπο-

λογίαν προαιθέμιος, ἔγω μάτην καὶ τῆ φίλα παρῶζυμ-
 μέτος. καὶ δὲ ἀγνέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲν, καὶ
 προσμειδῶ τοῖς χείλεσιν ἀκροῖς, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα πρὸς
 ἑδόντας διαπείρει, καὶ αἷς ὁ Ποιητὴς φησὶ, βυατοδομίζει τὴν
 ὀργὴν. καὶ δὴ ἔγω ἐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, ἐδὲ δολοπρεπέ-
 σερον, ἐνδακόντι τὸ χεῖλος, ὑποξέφειν τὴν χολὴν, καὶ τὸ
 μῖσος ἐν αὐτῷ κατακλεῖσον αὐξάν, ἕτερα μὲν κολύθοντα
 ἐνὶ φρεσίν, ἀλλὰ δὲ λέγοντα, καὶ ὑποκινέμενον ἰλαρῶ καὶ
 κωμικῶ προσώπῳ, μάλα παρῶζυμμένα, καὶ γέμεσαν ἑα-
 γοδίαν. μάστιγα δὲ πῖτο πάχυσιν, ἐπειδὴν πάλαι φίλος
 ὁ ἐπιβλάσαν δοκῶν εἶμι τῷ ἐπιβλασσομένῳ, κοιῶται
 ὀφείως. πῖτε γὰρ ἢτε φωνὴν ἀκροῖν ἔτι θέλωσι τῆς δια-
 βλομένηων, ἢ τῆς ἀτολογημέων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς κα-
 ταγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκῶσις φιλίας, προειληφότες, ἐδὲ
 τὸτο λογιζόμενοι, ἔτι πολλὰ πολλὰ ἐν τοῖς φιλοτάτοις
 μίσους παρῶζυμμένων αἰτίαι, τὰς ἄλλας λαμβάνουσαι. καὶ
 ἐνίοτε οἷς αὐτὸς τις ἐναχὸς ὄσσι, ταυτὶ φθάσας καταγόρῃσι
 τῷ πλησίον, ἐκφυγεῖν ἐπο κειρῶμενος τὴν διαβολὴν. καὶ
 ἔλωσ, ἐχθρὸν μὲν ἐδείξ. ἂν πλησσειε διαβάλλειν ἄπι-
 σος γὰρ αὐτόθι ἢ καταγορία, πρόσηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν.
 τοῖς δοκῶσι δὲ μάστιγα φίλοις ὄπι χειρῶσι, τὴν πρὸς τὰς
 ἀκροῖτας εὐνοίαν ἐμφανῶσαι προαιθέμιος, ὅτι ὄπι τῷ ἐκεί-
 νῳ συμφέροισι καὶ τῆς εὐνοίας ἀπέχοντε. εἰσὶ δὲ τι-
 τες, οἱ καὶν μάθωσιν ὑστερον ἀδικῶς, διαβεβλημένους παρ
 αὐτοῖς πρὸς φίλους, ὅμως ὑπὸ αἰχμῆς, ἂν ὄπι δόσαν,
 ἐδὲ τι προσιεῖσαι, ἐδὲ τολμῶσι προσβλέπειν αὐτὰς, ὡσπερ
 ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικῶντας ἐπέγρασαν. Τοιγαροῦν
 πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήθη ὑπὸ τῆς ἐπο ραδίως καὶ ἀ-
 νεξικῶσως πεπισυμένων διαβολῶν. ἢ μὲν γὰρ Ἀντίων,
 Τετραίης, φησὶν, ὦ Προῖτε, ἢ κακτάνε Βελλεροφόντῳ.
 Ὅς μ' ἐθελε φιλόπῃσι μιγῆμεναι ἐκ ἐθέλωσιν. αὐτὰ προ-
 ἔρα

κέρα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑπεροφθεῖσα. καὶ μικρὰ ὁ νευσίας
 ἐν τῇ πρὸς χίμαιραν συμπλοκῇ διαφθάρη, ἐπιτίμιον σω-
 φροσύνης ὑποχῶν, καὶ τῆς πρὸς τὴν ἑσθὸν αἰδῶς ὑπὸ μά-
 χλῃ γυναικὸς ἐπιβεβλημένης; ἢ δὲ Φαῖδρα κακείνη πρὸ
 ὁμοια κακοπέσσε καὶ ποροσίε, ἐπάραιτην ἐποίησε τὴν Ἰπ-
 πόλυτον ἠγέσθαι ὑπὸ τῷ πατρὸς, ἰδὲν, ὦ Θεοὶ, ἰδὲν
 ἀόσιον εἰργασμένον. καὶ φησὶς τις, ἀλλ' ἀξιώσις ὅς ὅστις ἐτίο-
 τε ὁ δεβύλλων ἀνὴρ, πότετε ἀλλὰ δίκαιος, καὶ συμπαῖς εἶ-
 κει δολῶν, καὶ ἐχελὼ πορροέχειν αὐτῷ, ἄνε μηδὲν αὐτὸν τοιῶ-
 το κακὸν ῥησάτω. ἀρ' ἔν τῷ Ἀρισκίδῃ ἐστὶ τις δικαιότερος;
 ἀλλ' ὁμῶς κακείνος συνέστη ἐπὶ τῷ Θερμισοπλέῃ, καὶ συμ-
 παρῶσατε τὸν δῆμον, ἴς, φατινὸν, ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτι-
 μίας ὑποκεκτινμένος. δίκαιος μὲν γὰρ, αἷς πρὸς τὴν ἀλ-
 λῆν, Ἀρισκίδης, ἀθροῦτος δὲ καὶ αὐτὸς ἰὼν, καὶ χολῶν εἶ-
 χη, καὶ ἡγάπα τινὰς, καὶ ἐμίση. καὶ εἶγε ἀληθῆς ὅστις ὁ
 πορρὸς τῷ Παλαμίδῃ λόγος, ὁ συνεπέτατος τῷ Ἀχαιῶν,
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἀείρος, τὴν ἐπιβίβλῃ, καὶ ἐσθρῶν ὑπο-
 φθόνη φαίνεται συνεστακτικῶς, καὶ ἀνδρὸς ὁμαίμης καὶ φίλης,
 καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκός. ἕως ἔμφυτον
 ἀπασιν ἀνθρώποις ἢ πορρὸς τὰ τοιαῦτα ἀμαρτία. τί γὰρ
 αὐτὸς, ἢ τὸν Σωκράτῃ λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τὰς Ἀ-
 θηναίους δεβυβλημένον, ὡς ἀνέβη, καὶ ἐπιβίβλον, ἢ τὸν
 Θερμισοπλέῃ, ἢ τὸν Μιλτιάδῃ, τῆς μὲν τιλικαύτας νί-
 κας, ἐπὶ ποροσίε τῆς Ἑλλάδος ὑπόπτως γενεργῆς; μυ-
 εία ἢ καὶ ἀξιοδείγματε, καὶ χεδὸν καὶ πλεῖστα ἠδὲ γυνώρι-
 μα. Τί ἂν ἐχελὼ ποιεῖν τὸν γὰρ νῦν ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ
 ἀληθείας ἀμφισβητῆται; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὀμηρὸς ἐν τῷ
 πορρὸς Σαρπηύων μύθῳ ἠτίξατο, ἀξιοπλέειν καλῶσας τὰς
 ὀλιθεῖας ταύτας τῷ ἀκρομάπον ἠδονῆς, καὶ ἀποφράττειν
 τὰ ὄπτα, καὶ μὴ ἀνέβη αὐτὴ ἀναπεταγνύσθαι τοῖς πατρὸς
 ἀποειλημένῳσι, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἠσάντη ἀκεβῆ θυρωρὸν τὸν λο-

γισμὸν ἅπασιν τοῖς λεγομένοις, τὰ φησὶ δὲ ὑποκλέσει
 καὶ ἀπωθεῖν, καὶ γὰρ αὐτὸ εἶναι γελοῖον, τῆς μὲν οἰκίας θου-
 ραυρὸς καθιστάει, τὰ ὅτι δὲ καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἀνεωγμένα
 εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν τοιαῦτα προσήητις λέγων, αὐτὸ ἐφ'
 αὐτῇ καὶ τὸ πρᾶγμα ἐξιστάει, μήτε ἡλικίαν τῆ λέγοντος
 ὀραῖντα, μήτε τὸν ἄλλον βίον, μήτε τὴν ἐν τοῖς λόγοις
 ἀγχινοίαν. ὅσα γάρ τις πιθανώτερος, τοσούτω ἐπιμελεστέρας
 δεῖται τῆς εὐσεβείας. καὶ δεῖ τοίνυν πισθεῖν ἀλλοτεία κεί-
 σαι, μᾶλλον δὲ μίσην τῆ κατηγορηθέντος, ἀλλ' ἑαυτῷ τὴν ἐ-
 ξέτασιν φυλακτέον τῆς ἀληθείας, ἀπορίοντα καὶ τῆς διαβάλλ-
 λουσι τὸν φθόρον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενος τὸν ἔλεγχον τῆς
 ἑκατέρωθεν διακρίσεως, καὶ μισεῖν ἕτω, καὶ ἀγαπᾶν τὸν διδοκιμα-
 σμένον. πρὶν δὲ πῶς ποιῆσαι, ἐκ τῆς πρώτης διαβολῆς κε-
 κλημένον. Ἡράκλειος, ὡς μετράκιωδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ παύ-
 των ἐκ ἡμῶν ἀδικον. Ἀλλὰ τῶν ἀπαιτήτων αἴτιον, ὅπερ
 ἐν ἀρχῇ ἐφημῶν, ἢ ἀγνοία, καὶ τὸ ἐν σιότητι εἶναι τὸν
 ἑκάστη ἕσπον, ὡς εἶγε Θεῶν τις ἀποκλύψει ἡμῶν τὰς
 βίας, οἴχνητο αὐτὸ φύγισσα εἰς τὸ βάρβαρον ἢ διαβολὴν, χῶ-
 ρον ἐκ ἔχουσα, ὡς αὐτὸ πεφωτισμένων ἐξ ἑπραγμάτων ὑπὸ
 τῆς ἀληθείας.